

Min Opfatning er altsaa den,

- at Telefonen altid vil faa den overvejende største Betydning for den lokale Samfærdsel for alle dem, som have med hinanden at gøre i daglig Handel og Wandel, altsaa inden hver enkelt By, mellem hver By og dens nærmeste Opland samt inden de enkelte Landdistrikter,
- at Lokaltelefonen for at naa dette Maal paa bedste og billigste Maade og for at naa den største Udbredelse bør styres selvstændigt for hvert Distrikt og under Kontrol af dem, som selv ere interesserede i den eller af Kommunerne,
- at det i Vængden vil vise sig at blive til en Hindring for Lokaltelefonens videre heldige Udvikling, om det hele Telefonvæsen for Fremtiden skal overtages og styres af en Fællesadministration for det hele Land,
- at derfor Statens Befatning med Lokaltelefonen kun bør være ved Bidrag til Anlægsomkostningerne at støtte Udviklingen af samme i de Landdistrikter, hvor Forholdene ere saadanne, at Telefonen ikke kan bestaa ved privat Initiativ alene,
- at Staten bør drive sammen med Telegrafnettet et interurbant Telefontet.

6. Komiteens Forslag.

Under Henvisning til foranstaaende Fremstilling vil Komiteen foreslaa, at der allerede i Aar søges Stortingets Godkendelse af en Plan for Istandbringelse af en Rigs-telefon i Forbindelse med Rigsstelegrafen, og man har troet det hensigtsmæssigt at forme Konklusionen af nærværende Indstilling som Udkast til saadan Beslutning, der antages som Forslag at burde forelægges Stortinget. Idet man altsaa henviser til omstaaende Udkast tilligemed det som Indstilling II. vedlagte Forslag til Lov, skal man sluttelig tilføje følgende Bemærkninger:

Det vil formentlig anses nødvendigt allerede paa Forhaand i Hovedtrækkene at fastslaa Planen for en eventuel Rigstelefon, før der paabegyndes Anlæg af ny Linier. Digeledes maa det bestemt anbefales, at Erhvervelsen af de private Anlæg sker saa betimelig, at Sammenlutningen af disse under fælles Ledelse og Drift med de ny Statsanlæg kan om muligt ske samtidig med disses Aabning for Trafikken.

Komiteen gaar ud fra, at Sagen som Regel vil kunne ordnes ved Overenskomst mellem Staten og Selskaberne, idet man forudsætter, at de private Selskaber ville stille sig imødekommende. Skulde noget Selskab stille sig paa en saadan Maade, at en rimelig Overenskomst ikke lader sig opnaa, og man ikke finder at kunne overtage Anlægene ved Ekspropriation, har dog Staten Midler til Sagens Ordning enten ved at nægte Selskabet fornøden Koncession, saasom for Ledninger uden for Byens eller Herredets Grænser, eller ved at nægte Afgang til Forbindelse med Rigstelefonen, ligesom Rigstelefonen — om det anses hensigtsmæssigt — her, ligesom i Sverige, vil kunne istandbringe konkurrerende Telefonanlæg paa Steder, hvor Erhvervelse af bestaaende private Telefontet maatte støde paa Banffeligheder.

Man gaar, som foran nævnt, ud fra, at de erhvervendes Telefonanlæg indtil videre fortsætter Driften med samme Ordning og Takster som nu, indtil de med fuldstændig Tilføjning til Rigstelefonen, ved Forbedringer og Udvidelser efterhaanden kunne gaa ind under en ny og for hele Riget mere ensartet Ordning.

Anlæg af ny Ledninger kunne, hvor Telegrafstolperne benyttes, paabegyndes, saa snart de fornødne Anstæffelser af Liniemateriel og Apparater have fundet Sted. Af Hensyn til en hensigtsmæssig Fordeling af Arbejdsdriften, saa vel som for i nogen Grad at imødekomme Kravene fra Landets forskellige Egne har man foreslaaet udført i næste Ter-